

Bonde, som reklamerer: En smuk og vel-skabt Vallak paa 11 $\frac{1}{2}$ Kvarter er til Salg. Saa kommer det veterinære Sundhedsraad eller Centralforeningen for den danske Hesteavl og siger: En Knapstrupper kan overhovedet ikke være smuk, og saa sætter de afsted efter ham.

Vi har i Fjor vedtaget en Lov om urigtig Varebetegnelse og falsk Reklamering, og vi ser i Øjeblikket i Sø- og Handelsretten de mærkeligste Ting, hvor en og anden faar en Bøde, han har godt af, og andre faar en, de hverken selv eller andre kan forstaa, de i Virkeligheden har fortjent. Men udover, hvad den Lov bestemmer, maa vi ikke gaa, og det behøver vi heller ikke her. Hvis nogen med Arkana eller amerikansk Olie eller med engelsk Lakrits eller Kamferdraaber, eller hvad det maatte være, reklamerer paa en saadan Maade, at det er løgnagtige Annoncer, kan de drages til Ansvar efter den nævnte Lov. Men lad os ikke indsætte Bestemmelser om, at det overhovedet er forbudt at reklamere. Jeg kan kun se en eneste Mening deri: Hvis vi her i Landet — og her i Landet laver vi jo ogsaa Medicin — havde to eller tre Fabrikker, der tilvirkede Medicinalvarer, og som havde deres faste Kundekreds i alle Danmarks Apotekere og for Tid og Evighed vilde være sikre paa deres Marked og ikke have fremmede Konkurrenter ind paa Markedet, saa vilde det ikke være nogen tosset Ting, om de kunde sige: Du har Lov til at opfinde saa megen Medicin, du vil, og til at lave saa megen Medicin, du vil, paa din nye Fabrik, men du maa ikke fortælle noget Menneske, at du har en ny Fabrik og laver Medicin paa den, for saa skal du straffes. Jeg tror ikke, det er gaaet saadan til, men saadan kunde det se ud for udenforstaaende — jeg har hverken siddet i Medicinalkommissionen eller i Udvalget, saa jeg møder her uden dybere Forstand paa, hvad vi her paa Rigsdagen kalder Mekanismen i Lovforslaget. Men ligesom der er en Aand i Naturen, er der i Regelen ogsaa en Aand eller en Mekanisme i Lovene, og det er ikke saa tosset at se sig om og derved faa Øje paa de Farer, der kan true, hvis vi i god Tro gaar hen og vedtager et eller andet, der ser saa uskyldigt ud. Det er sikkert nok, at der

kan kaldes paa alle gode og patriotiske Følelser, naar der siges: Det er skamligt at vildlede den uvidende Befolkning ved at fortælle om alle disse Lægemedler, de kan faa til billige Penge; de har at gaa hen paa det officielle Apotek og forlange, hvad de skal have, eller spørge, hvad de skal have, eller de kan spørge deres Læge om det; men det er en Skam at vildlede dem. Men det er noget, den officielle Videnskab og Sundhedsstyrelsen ikke paa Forhaand kan sige. Vi maa se, hvilke Farer der kan opstaa deraf, og vi har ikke Lov til at begrænse Næringslivet mere end højst nødvendigt af Hensyn til den offentlige Sikkerhed og Moral.

Jeg nævnde før, at det vilde være umuligt her i Danmark at give sig til at lave Medicin, hvis man ikke allerede før denne Lovs Ikrafttræden havde en Medicinalfabrik, der var saaledes indarbejdet, at den havde sine Kunder sikret og en sikker Afsætning af sine Varer. Det vilde være fuldstændig umuligt, thi det kan ikke nytte en Fabrik at arbejde og fylde sine Lagre, naar den er afskaaret fra at sige, at den fabrikkerer de Varer, hvad disse Varer indeholder, og hvad de er gode til. Jeg kan ikke se, at vi saaledes med eet Slag uden den allerstærkeste Nødvendighed for Tid og Evighed skal sætte Grænser for dygtig, honnet og samfundsnyttig Medicinproduktion her i Danmark. Derfor er jeg en Modstander af Lovforslagets § 19. Hvad angaar det Ændringsforslag, som et Mindretal i Udvalget har stillet, som forbyder at reklamere med Bandager og Arkana, men lemper Udtrykkene i øvrigt, saaledes at Reklamering er tilladt, naar den ikke er forbudt af Sundhedsstyrelsen, kan jeg sige, at det er lidt hen ad Vejen, men det er saa lidt, at det langtfra er tilstrækkeligt. Hele Lovforslagets § 19 skulde bort, den hører ikke hjemme i en Lov om Apotekervæsenet, den hører hjemme i en Lov om Ordning eller rettere om Udelukkelse af Konkurrence og Udelukkelse af fremtidig Næringsvej.

Der er noget i denne Sag, der undrer mig. Jeg har siddet her i en Aarrække, og hvert Aar har jeg hørt Tale om Bernerkonventionen og om, hvorledes den beskyttede de Forfatters Rettigheder, som arbejdede under den, og om, hvorledes